

Lacrimi sfințite

Ionutz21

Se scurg pe suflet două lacrimi înconjurate de căldură
Și de iubirea părintească formată din dureri și ură
Însă oricât de mult ar cere un trup flămând lăsat să moară
Nu va obține mângâierea cat timp durerea o să doară

Aducerea la suprafață a amintirilor cumplite
Și scoaterea în evidență a rănilor despăgubite
Nu vor produce noi regrete în ochii celui ce ascultă
Ci va-nflori în el speranța ispășitoare și ocultă

Pe-un drum crăpat de-atâta soare și împietrit de-a vremii zgură
Apar toți șerpii din adâncuri fiind prolifici la căldură
La umbra unui măr sălbatec, pe jumătate ars de soare
Doi porumbei își scriu povestea într-o iubire muritoare

Atâta vreme cât strănută un nor din când în când din zare
Vor exista lacrimi sfințite chiar dacă sunt ades' amare
Însă din lacrima căzută vor înflori florile lunii
Cu care ne-om cinsti părinții și ne-om comemora străbunii.

Georgian Ionut Zamfira